

[Thorkil Kristensen.]

at løse sine opgaver, og vi tror, at de erhverv, som mener at have muligheder i udlandet, vil forstå at foretage de markedsanalyser, der er nødvendige.

Weikop: Det foreliggende lovforslag er, som den ærede ordfører har sagt, kommet til at se anderledes ud, end da ministeren fremsatte det i marts. Det skyldes naturligvis, at der i anden lov er foreslået 75 mill. kr. til udlån til håndværk og industri, med andre ord er det den anden lov, der i nogen grad erstatter ministerens oprindelige lovforslag. Af dette bliver der kun tilbage, bortset fra eksportkrediten til et beløb af 70 mill. kr., 150 000 kr., der årlig kan anvendes til forskellige nærmere angivne formål.

Oprindelig ønskede vi også dette beløb på 150 000 kr. strøget, men da handelsministeren i udvalget har givet oplysning om, at der ville opstå betydelige vanskeligheder, hvis også dette beløb forsvandt, har vi, også under hensyn til, at loven bliver begrænset til at gælde i to år, tiltrådt lovforslaget, omend med nogen betænkelighed. Dertil kommer, at et beløb på 75 000 kr. er udgået af ministerens senere forslag. Endelig er, som allerede sagt, de 700 000 kr. til markedsanalyser udgået, hvilket vil sige, at det beløb, der stod til rådighed efter det oprindelige lovforslag, er reduceret med ca. 11 mill. kr.

Det skal naturligvis ikke bestrides, at de virksomheder, som kunne få lån og støtte i større omfang efter det oprindelige lovforslag, havde været tilfredse dermed, men jeg tror, at love af den karakter, vi her behandler, kan medføre en ret betydelig administration, og derfor bliver det til syvende og sidst et spørgsmål om nytten af disse love. Naturligvis kan det samme synspunkt i nogen grad gøres gældende med hensyn til de 700 000 kr. til markedsanalyser, som er udgået. Hvis dette beløb var blevet stående til en slags uddeling, skulle ministeriet i hvert enkelt tilfælde have bedømt, om det ville være berettiget, at en virksomhed fik støtte til markedsanalyser, og vel også i nogen grad, om de varer, der var tale om, i det hele taget havde nogen chance. Det måtte naturligvis blive sådan, at produktioner, som man på forhånd måtte anse for helt udelukket i denne sammenhæng, ikke skulle have en sådan støtte. Nu ved jeg vel, hvad ordføreren for udvalget også gav udtryk for, at ministeren er meget utilfreds med, at

de 700 000 kr. til markedsanalyser er udgået af lovforslaget, antagelig fordi vi, som det fejlagtigt antydes i bemærkningerne, ikke vil medvirke til at fremme eksporten, og her er vel væsentlig tale om eksporten til Amerika. Vi for vort vedkommende mener, at markedsanalyser kan være nyttige og vel også i mange tilfælde et nødvendigt led ved bedømmelsen af, i hvilket omfang en vare kan afsættes, men vi tror ikke på, at virksomheder, der ikke har den kapacitet, som betinger en eksport, vil kunne have nogen glæde af markedsanalyser. Man kan heroverfor sige, som det er sagt, at flere mindre virksomheder kan slå sig sammen om en markedsanalyse, men i så fald skal der alligevel for hver enkelt vare foretages en speciel undersøgelse.

Det må formentlig også være muligt for de organisationer, der repræsenterer sådanne mindre virksomheder, som fremstiller en eller anden vare, selv at formidle markedsanalyser. Dertil kommer, at både handel — Grosserer-Societetet — og industri er noget betænkelige ved, at staten yder penge til disse formål. Det er selvfølgelig ikke afgørende for os, om en organisation ønsker en ting eller ikke, men vi skønner, at virksomheder, som virkelig har interesse i eksport, også vil være i stand til selv at betale det, som en eventuel markedsanalyse koster. Mange industrivirksomheder og mange virksomheder i det hele taget er jo også i øjeblikket således konsolideret, at det næppe vil være rimeligt at uddele statens midler til dem, da de udmærket kunne løse den opgave selv, altså rent økonomisk. Jeg tror også, at flere af virksomhederne allerede er i gang med at fremskaffe markedsanalyser. Forøvrigt er det vel ikke alene analyser, der kan fremme eksporten. Mon det afgørende ikke er, at virksomhederne har eller kan skaffe sig de rigtige forbindelser i Amerika?

Fra vor side ligger der ikke en afvisning til evig tid af, at staten yder støtte under en eller anden form til fremme af eksport — vi har jo også tiltrådt eksportkrediten —, men forudsætningen herfor må være, at erhvervslivet er ude i sådanne økonomiske storme, at det ikke kan løse opgaverne, og det mener vi ikke forholdene tyder på i øjeblikket.

Jeg er enig i, at bestræbelserne må gå ud på at fremme eksporten — særlig til dollarlandene — mest muligt; men mon den højtærede handelsminister ikke ville være i stand til at fremme denne eksport uden at fremsætte bevillingsforslag, eller med andre ord, om det ikke ville være muligt at hjælpe